

~~S~~
796.96 - i
STĀDIJONS

39
Archieval

~~S~~

BIBLIOTĒKA Nr. 1.

LEDUSHOKEJA

SPĒLES NOTEIKUMI

OFICIĀLSTEKSTS

1933

748.6

375923

RĪGAS —
SPORTA NAMS H. BANIŠS

Vaļņu ielā 24, tālr. 20296

VISĀDA VEIDA
SPORTA PIEDERUMI

vasaras un ziemas sportam

TRENIŅU un SPORTA APĢĒRBI

bagātīgā izvēlē par lētām cenām

Speciāli ledushokeja
piederumus

Kanadas oriģināl „C.C.M. Weston-Ontario“

lielā izvēlē piedāvā SPORTA NAMS

BRENNABOR

Rīgā, C. Smilšu ielā 36, pie Čalvertornī

E. MEIJER

SPORTA PIEDERUMU VEIKĀRS

Rīgā, L. Smilšu ielā 1/3

Visi piederumi ziemas
sportam:

SLIDAS, SLĒPES,
APĢĒRBI un t. t.

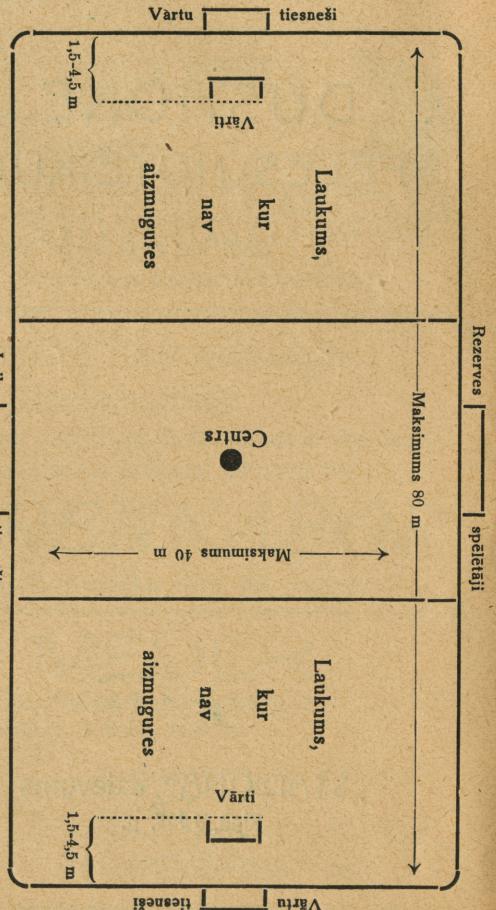
LEDUSHOCKEJA
SPĒLES NOTEIKUMI

OFICIĀLAIS TEKSTS

„STĀDIONĀ“ izdevums

Rīgā, 1933. g.

Zīm. 1. Spēles laukuma plans.

L V E
246 919
IEVADS.

1. Šie ledushokeja spēles noteikumi ir lidzšinējo noteikumu un Starptautiskās ledushokeja ligas kongresos pieņemto grožijumu apvienojums. Bez tam viņi satur prakses izvirzītos papildinošos paskaidrojumus.

2. Ledushokejs ir Kanādā cēlies sporta veids, ko nedrīkst samainīt ar «Bandy» (bumbiņas spēli). Ledushokeju spēlē ledus laukumā divas komandas, katra 6 spēlētāju sastāvā, kuri uz slidām skrienot ar sevišķas nūjas palīdzību dzen vai sit pa ledu ripu, nolūkā ievadīt to pretinieka vārtos. Sacīkstes ilgums ierobežots ar zināmu laiku. Komanda, kas šai laikā ieguvusi vairāk vārtu, ir uzvarētāja. Sacīksti pārrauga tiesnesis, kuram jāseko spēles noteikumu ievērošanai. Viņam kā palīgi darbojas laika un vārtu tiesnesi.

B. Vārti.

7. Vārtus sastāda divi 1,22 m augsti vertikāli stabi 1,83 metr. atstātu viens no otra. Šie stabi augšā savienoti ar šķērsoktu.

8. Minētais statnis (rāmis) sastāda no piņuma (parasti stiepules) pagatavotas kastes priekšdaļu. Piņumam jābūt tik stipram, lai viņš izturētu asu šāvienu. Šīs kastes dzīlums augšā 40 cm, bet apakšā, uz ledus, 55 cm. Kastes augšējā, muguras un sānu dalas pārvelkamas ar piņumu, bet nekādā ziņā nedrīkst būt segta, lai vārtu tiesnesim neņemtu iespēju labi redzēt.

P i e z i m e : Ieteicams vārtu statni izgatavot no dzelzs caurules līdz 10 cm resnumā un vārtu iekšpusē novietot tīklu, kas nelautu ripai, atsītoties pret statni, atliek atpakaļ laukumā.

9. Vārtu stabi, starp kujiem uz ledus novilkta tumšas krāsas strīpa, iespējami labi uz ledus nostiprināmi.

10. Gadījumā, kad pārplīst kastes piņums, lūzt vai saliecas kāds vārtu stabs, tiesnesis pārtrauc spēli tik ilgi, kamēr bojājumu izlabo.

I. Spēles piederumi.

Spēles laukums.

3. Spēles laukums nedrīkst pārsniegt garumā 80 m un platumā 40 m. Šie apmēri pēc iespējas ieturami, tomēr, ja apstākli to prasa, laukuma apmērus var grozīt. Vispie- mērotākais laukuma lielums ir 60×30 m.

4. Vārtus, ar valējo pusī uz laukuma vidu, novieto laukuma abu vārtu liniju vi- dū. Vārtu linija atrodas parallēli gala lini- jām un mazākais 1,50, augstākais 4,50 m (atkārībā no laukuma garuma) atstātu no pēdējām.

5. Starp abiem vārtu stabiem uz ledus ar tumšu krāsu iezīmējama vārtu linija. Parallēli vārtu linijs līdzīgā veidā novel- kamas divas tumšas līnijas, kas laukumu sadala trijās līdzīgās daļās. Laukuma vi- duspunktts (diagonālu krustojumā) apzīmē- jams arī ar tumšu krāsu.

6. Spēles laukums ierobežojams ar ko- ka apmali, vismaz 25 cm augstumā. Lau- kuma stūri, ja tas iespējams, noapalojami.

11. Tiesneša pienākums pirms katras sacīkstes pārbaudīt vārtu izmēriju.

12. Komanda, kurai pieder spēles laukums, vai kura sacīksti sariko, atbildīga par laukuma apzīmēšanu noteikumos paredzētā veidā un par vārtu uzbūves pareizību. Tiesnesis var pieļaut spēles noturēšanu tikai tad, kad visi noteikumi stingri izpildīti.

C. R i p a.

13. No cieta, vulkānizēta kaučuka pagatavotās, apalās un plakani veidotās ripas caurmērs (diametrs) ir 7,62 cm, biezums — 2,54 cm. Viņas smagums nedrīkst būt mazāks par 141,5 un lielāks par 170 gr.

D. N ū j a s.

14. Hokeja nūjas ir četršķautņaini spieki, kuŗu lejaspals ieliekts platā lenķī pret kātu nūjas apakšpusē, bet virspusē izbeidzas slaidā likumā. Nevienā vietā nūja nedrīkst būt platāka par 9 cm. Nūjas ieliekta daļa nedrīkst pārsniegt 38 cm garumā. Nūjas garums, no viena līdz otram galam mērot, noteikts 134 cm. Nūjām jābūt pagatavotām pilnīgi no koka; aptiņumi atlauti.

E. V ā r t s a r g a k ā j u a i z s a r g i.

15. Vārtsarga kāju aizsargi kalpo galvenā kārtā kāju aizsargāšanai, bet ne lai

atvieglotu vārtu aizstāvēšanu. Kāju aizsargi apliekami kājai, un tie, sniedzoties uz abām vai vienu pusī pāri kājai, nedrīkst noderēt par aizsargvairogiem.

16. Kājas kopā saliekot, abi aizsargi nedrīkst pārsniegt 50 cm kopplatumu.

17. Tiesnesim pirms spēles jāpārbauda kāju aizsargu mēri; viņam tiesība to darīt arī sacīkstes laikā.

F. S p ē l ē t ā j u p i e d e r u m i.

18. Spēlētāji, ieskaitot vārtsargu, var lietot spēle piederumus, kas viņus aizsargā (pret varbūtēju ievainošanu), bet nekādā gadījumā nesniedz tiem spēles gaitā neatlautu piepalīdzību.

G. S e v i š k a s v i e t a s l a i k a t i e s n e š i e m, r e z e r v e s s p ē l ē t ā j i e m u n vār t u t i e s n e - š i e m.

19. Laika tiesnešiem un pārējiem sacīkstē nepieciešamiem palīgspēkiem ārpus laukuma, sānu līnijas vīdū, ierīkojamas norobežotas vietas. Laika tiesnešiem jābūt apgādātiem ar visām nepieciešamām ierīcēm. No savām vietām viņiem vienmēr jāsaredz laukuma tiesnesis.

20. Tāda pat atsevišķa vieta jāieriko pretējās laukuma sānu līnijas vīdū rezer-

ves spēlētājiem un tiesnešiem, kas pārzin soda laikus. Bez šīm personām laukums pieejams tikai sacīkstē dalību nemošo komandu pārstāvjiem.

21. Aiz katru vārtu gala līnijas īāieriko vieta vārtu tiesnesim (tikai viņam).

II. Spēlētāji.

A. Komanda.

22. Komandā ietilpst 6 spēlētāji, kurus, skatoties pēc ieņemtās vietas, apzīmē sekoši: 3 uzbrucēji (labais ārējais, kreisais ārējais un centrs), 2 aizsargi (labais un kreisais) un 1 vārtsargs.

B. Apmaiņāmie spēlētāji

23. Bez jau minētiem 6 spēlētājiem katrā komanda var uzstādīt 3 rezerves spēlētājus, kuŗi katrā laikā var piedalīties spēlē. Vienas komandas spēlētāju skaits spēles laukumā tomēr nekad nedrīkst pārsniegt 6.

24. Vārtsarga postenim atlauts uzstādīt rezerves spēlētāju, kas drīkst spēlēt tikai kā vārtsargs. Apmaiņa var notikt tikai jau nam spēles laikam sākoties vai arī spēles laikā, ja, pēc tiesneša atzinuma, vārtsargs tā ievainots, ka spēli turpināt vairs nevar. Tiklidz vārtsargs ir spējīgs spēli turpināt,

viņš uz tiesneša uzaicinājumu ienem atkal savu vietu.

25. Ja vārtsargu noraida no laukuma pārkāpuma dēļ, tad soda laikā viņu atvieto kāds no laukumā palikušajiem komandas spēlētājiem.

C. Spēlētāju maiņa.

26. Spēlētājus var apmaiñīt katrā spēles pārtraukumā, kāda iemesla dēļ tas arī nenieštātos.

27. Spēlētāju apmaiņa īāpazino tiesnesim.

28. Šī noteikuma neievērošanas gadījumā tiesnesis uzliek šādu sodu: 2 minūtes soda laika spēlētājiem, kas izdara apmaiņu, vai komandas vadītājam, kuŗa komanda laukumā ir vairāk kā 6 spēlētāju sastāvā.

29. Rezerves spēlētājiem jābūt spēles gatavībā un ar vietu ieņemšanu tie nedrīkst novilcīnāt spēles gaitu.

30. Apmaiņāmam spēlētājam jāatstāj laukums tai brīdī, kad rezerves spēlētājs ierodas laukumā.

31. Rezerves spēlētājiem, kas atrodas ārpus laukuma, tā jāapgērbjas vai jāietinas, ka tiesnesis nevar viņus sajaukt ar spēlētājiem, kas atrodas laukumā.

32. Ja nelaimes gadījuma dēļ vienā pusē jāizstājas vairāk kā 3 spēlētājiem, (izņemot vārtsargu) un ja tamdēļ laukumā ir mazāk par 6 spēlētājiem, tad otrai komandai jāņoņem no laukuma viens vai vairāki spēlētāji, lai spēlētāju skaits abās pusēs izlīdzinatos.

D. Rezerves spēlētāji.

33. Turnīra sarīkotājs nosaka spēlētāju kopskaitu, kuriem, saskaņā ar 23. par. tiesība piedalīties turnīrā. Vienai sacīkstei nevar uzstādīt vairāk par 10 spēlētājiem, ieskaitot 4 rezerves spēlētājus. Ja rīkotājs šo skaitu nav noteicis, tad komandai tiesība katram spēlētājam uzstādīt vienu rezerves spēlētāju.

E. Numuri.

34. Katras komandas spēlētājs dabū vienu numuru no 1—10, ko labi saredzami piestiprina uz muguras.

F. Tērpukrāsas.

35. Spēles laikā komandām jābūt tērpām labi atšķirīgos krāsainos apģērbos, lai novērstu spēlētāju samainīšanu.

36. Vārtsargiem nav obligātoriskas tās krāsas, kādas pārējiem vienas komandas spēlētājiem.

37. Ja divām komandām tādās krāsas

tērpi, kas, pēc tiesneša ieskatiem, var izsaukt pārpratums, tad sacīkti rīkojošai komandai vai arī komandai, kurai rīkošana pēc lozes piekritusi, jāmaina tērps.

G. Spēles vadītāji.

38. Katra komanda izvēl vienu no saviem spēlētājiem par komandas kapteini.

39. Kapteinis ap labo roku nes lenti ar burtu K, pie kam lentai pēc krāsas jāatdalās no pārējā tērpa.

40. Kapteinis ir pārējo spēlētāju priekšnieks; viņš ir komandas oficiālais pārstāvis un komandas vārdā izšķir visus jautājumus.

41. Kapteinis piedalās vārtu izlozē un taisa izvēli, ja loze to viņam atļauj.

42. Kopā ar tiesnesi abu komandu kapteini noteic grozījumus spēles noteikumos, ko izsauc apstākļi: kopēji izšķir noteikumu iztulkošanā neparedzētus gadījumus, jautājumu par spēles laika pagarināšanu u. t. t. Ja nevar panākt vienošanos, tad tiesneša lēmums ir vienīgi izšķirošais.

43. Pēc sacīkstes kapteinis var celt iebildumus pret tiesneša lēmumu, ja viņam ir dibināti iemesli.

44. Kapteinis iesniedz savas komandas vārdā varbūtējus protestus.

III. Sacīkstes vadītāji.

A. Tiesnesis.

45. Spēles vadībā tiesnesis ir vienīgais noteicējs.

46. Tiesnesis vienīgais izšķir visus gadījumus spēles laikā saskaņā ar spēles noteikumiem. Viņš izšķir visus strīdīgos iau-tājumus. Spēles noteikumos neparedzētos gadījumos tiesnesis rīkojas pēc labākās sirdsapziņas un saskaņā ar parašām.

47. Pret tiesneša lēmumiem nevar celt ierunas. Vēlāk iesniegts pamatots protests pret tiesnesi gan var izsaukt viņa sodīšanu (diskvalifikāciju vai atstādināšanu), ja viņš apzināti nepareizi spriedis, bet šo viņa lēmumu nekad nevar apgāzt.

48. Tiesnešus sacīkstēm nozīmē LZSS tiesnešu kollēģija.

49. Komandas nevar noraidīt tiesnesi, kuŗu par tādu atzinusi LZSS tiesnešu kol-lēģija.

50. Tiesnesis nevar būt kādas spēlejo-sās biedrības loceklis, pretējā gadījumā abu komandu kapteiņiem jāvienojas par tiesneša personu.

51. Tiesnesis nozīmē laika tiesnešus un vārtu tiesnešus, savukārt pēc iespējas ne-

ieinteresētas personas. Tiesnesis ir atbil-dīgs par saviem palīgspēkiem un katrā lai-kā var nozīmēt viņu vietā citus. Viņš nav spiests akceptēt palīgtiesnešu lēmumus, bet var patstāvīgi izšķirt katru gadījumu, kas ietilpst viņu kompetencē.

52. Tiesnesis vienojas ar komandu kap-teiņiem par noteikumu iztulkošanu un par apstākļu izsauktiem ēventuāliem grozī-jumiem.

53. Tiesnesis izpilda savu amatu ar va-jadzīgo stingrību, lai spēle noritētu bez rupjībām un apzinātībām pārkāpumiem.

54. Tiesnesim jāizseko spēles gaitai un viņas kustībām.

55. Tiesneša uzdevumi galvenos vilcie-nos ir šādi:

a) pirms spēles

1) viņš pārliecīnās par to, vai uz ledus novilktais noteikumos paredzētās līnijas un, vajadzības gadījumā, liek tās izvilkst vai izlabot.

2) pārliecīnās par spēles rīkiem un spēle-tāju piederumiem, vai tie atbilst noteiku-miem, par ripām (jābūt vismaz 2 ripām), vārtsarga kāju aizsargiem, nūju un vārtu stāvokli, spēletāju numerāciju un par spē-le-tāju personību;

3) pārliecinās par laika un vārtu tiesnešu, rezerves spēlētāju u. t. t. novietošanu noteikumos paredzētā kārtībā un vietā un seko, lai personas, kam uz to nav tiesības, neieņemtu minētās tiesnešiem un rezerves spēlētājiem norādītās vietas;

4) izvēlas pārējās oficiālās personas, pārliecinās, vai tās apgādātas ar viņu uzdevumu pildīšanai vajadzīgiem piederumiem un vai viņas atrodas norādītās vietas, un proti: divi laika tiesneši spēlei un viens vai divi soda laika tiesneši ar laikapulksteņiem viņiem paredzētās vietas; divi vārtu tiesneši, katrs aiz saviem vārtiem, tā novietoti, ka var labi novērot, vai ripa pārgājusi vārtu liniju. Vārtu tiesnešiem jābūt apgādātiem ar maziem karodziņiem vai baltiem mutautiņiem;

5) uzaicina abu komandu kapteiņus laukuma izvēlei;

6) paskaidro spēlētājiem vēlreiz noteikumus par rezerves spēlētāju maiņu, uzaicina sacīkstes dalībniekus izturēties mierīgi, kā arī paskaidro sodus, ko viņš uzliks par pārkāpumiem.

b) spēles laikā

1) raida ripu spēlē, ar svilpienu paziņojot sacīkstes sākumu;

2) pie katras klūdas ar svilpienu pārtrauc spēli un, ja apstākli to prasa, soda atiecīgo vāinīgo spēlētāju; spēle nav pārtraucama, ja komanda, kuras dalībnieks klūdu izdarījis, pateicoties pārtraukumam, gūst kādu priekšrocību, izņemot gadījumus, kad spēles pārtraukšana nepieciešama lai vāinīgo spēlētāju sodītu un nepielaužu spēlei klūt rupjai;

3) pazino soda laiku tiesnešiem uzliktā soda ilgumu;

4) pēc katra vārta ieguvuma pārtrauc spēli un izšķir, vai vārti iegūti pareizi vai ne, uzklasot pie tam vārtu tiesnešu domas; pēdējām viņš nav spiests pieskaņoties;

5) pēc katra spēles pārtraukuma no jau na raida ripu spēlē un ar svilpienu dod signālu spēles turpināšanai;

6) izšķir visus strīdīgos iautājumus;

7) pārtrauc spēli, ja kāds spēlētājs ievainots vai noticis § 10. minētais gadījums;

8) pārtrauc spēli, kolīdz laika tiesneši paziņo, ka spēles laiks izbeidzies;

c) starpbrīžos

1) paliek kontaktā ar laika tiesnešiem un spēlētājiem un 3 minūtes pirms starpbrīža beigām paziņo pēdējiem par spēles turpinājumu;

2) pārbauda, vai uz ledus izvilktais linijs vēl skaidri saredzāmas un, vajadzības gadījumā, liek tās atjaunot;

3) paziņo spēles laikā iegūto vārtu skaitu;

d) spēli atkal uzsākot

1) raugās, lai pirms starpbriža sodītie spēlētāji, kuļu soda laiks vēl nav pagājis, piedalitos spēlē tikai pēc soda laika izbeigšanās;

2) noteiktā laikā dod signālu spēles uzsāšanai, arī tad, ja visi spēlētāji vēl nav savās vietās, izņemot gadījumus, kad ieštājas nepārvarami apstākļi;

3) dod rīkojumu komandām mainīt vārtus;

4) vada sacīksti, kā iepriekš minēts;

e) pēc spēles

Tiesnesis sastāda un paraksta ziņojumu par sacīkstes gaitu.

B. Laika tiesneši.

§ 56. Tiesnesis nozīmē 2 laika tiesnešus. Vēlams, lai viņi nepieder kādai no spēlejōšām komandām resp. biedrībām, vai arī katrs pieder vienai no tām. Ja laika tiesnešus nav iespējams nozīmēt ne pilnīgi neutrālus, ne arī no abām komandām resp.

biedrībām, tad oficiālos laika tiesnešus jāizrauga no tās organizācijas locekļiem, kas rīko sacīksti vai turnīru.

57. Laika tiesnešu uzdevums paziņot laukuma tiesnesim ar norunāta signāla pāldzību spēles laika un starpbrižu beigas.

58. Momentā, kad tiesnesis dod signālu spēles uzsāšanai un raida ripu spēlē, laika tiesneši nospiež laika pulkstenus.

59. Spēles pārtraukumam iestājoties viņi savus pulksteņus aptura. Gadījumā, ja chronometru vietā lieto citus pulksteņus, tad īstam spēles laikam pieskaita katru pārtraukuma ilgumu.

60. 3 minūtes pirms starpbriža beigām laika tiesneši ziņo par to tiesnesim.

61. Visus strīdus starp abiem laika tiesnešiem attiecībā uz laika uzņemšanu noķerto tiesnesis tūliņ pēc to uzklaušanas.

C. Soda laiku tiesneši.

62. Tiesnesis izvēlās vienu laika tiesnesi, ja tas ir neutrāls, bet citādi divus laika tiesnešus, no katras komandas pa vienam, kuļu uzdevums sekot sodu laikiem, ko tiesnesis uzliek spēlētājiem.

63. Soda laiku ilgumu nosaka un paziņo tiesnesis.

64. Soda laiku skaita no tā momenta,

kad sodītais spēlētājs pieteicas pie soda laiku tiesneša.

65. Visus spēles pārtraukumus pieskaita noraidītā spēlētāja soda laikam (kā spēles laikā).

66. Soda laiku tiesnesis atļauj sodītam spēlētājam piedalīties spēlē tikai pēc viņa soda laika pilnīgas notecēšanas.

67. Rezerves spēlētājs var stāties izraidītā spēlētāja vietā pēc pēdējā soda laika notecēšanas tad, ja spēlē patlaban pārtraukums.

68. Ja starpbriidim sākoties spēlētāja soda laiks vēl nav notecējis, tad soda laika atlīkums jāizcieš nākošajā spēles laikā. Tomēr līdz ar sacīkstes beigšanos izbeidzas visi sodu laiki un tos nevar pārnest uz kādu nākošo sacīksti.

69. Visus strīdus starp soda laiku tiesnešiem izšķir tiesnesis.

D. Vārtutiesneši.

70. Tiesnesis izvēlas divus neutrālus vārtutiesnešus, bet ja tas nebūtu iespējams, tad no katras komandas pa vienam.

71. Vārtutiesneša uzdevums ar karodziņu vai baltu mutaušķiņu dot tiesnesim signālu, kolīdz ripa pārgājusi vārtu liniju, t. i. iegūti vārti.

72. Tas ir vārtu tiesneša vienīgais uzdevums un tikai šai gadījumā tas paziņo tiesnesim savas domas. Vārtu tiesnešiem tomēr jāatbild uz visiem tiesneša jautājumiem, kādus tas viņam uzstāda.

73. Vārtu tiesnesis pēc spēles starpbriža vārtus nemaina, tā tad pārmaiņus pārraugā kā vienas, tā otras komandas vārtus.

74. Vārtu tiesnesim jānostājās tā, lai viņš pilnīgi var pārredzēt vārtu līniju.

75. Tiesnesis nav spiests savos spriedumos rīkoties pēc vārtu tiesneša ieskatiem.

IV. Spēle.

A. Spēles ilgiems.

76. Visas sacīkstes izcīnāmas 3 spēles posmos pa 15 min., ar diviem 10 min. ilgiem starpbrižiem.

77. Visi spēles pārtraukumi pieskaitāmi faktiskam spēles laikam.

78. Ja normālā laikā spēle beidzas neizšķirti, t. i. abas komandas ieguvušas vienādū vārtu skaitu vai arī vārtus nemaz nav ieguvušas, tad tiesnesis var spēles laiku pagarināt. Pēc 10 min. ilga starpbriža komandas apmainās vārtiem un spēlē vēl 10 minūtes, mainoties pēc 5 minūtēm vārtiem, bet bez starpbriža.

79. Ja arī šis pagarinājums neizšķir spēli, tad pēc 5 min. ilga starpbriža to pagarinā vēl par 10 min., kamēr iegūst kādus vārtus.

80. Nekādā gadījumā nevar dot vairāk kā 3 pagarinājumus à 10 min., t. i. kopā 30 minūtes. Ja šai laikā sacīkste paliek neizšķirta, tad viņa jāpārspēlē.

81. Ja kāda komanda atsakās spēlēt pagarinājuma laikus, tad viņu skaita zaudējušu.

82. Šie noteikumi spēkā arī Eiropas un pasaules meistarības izcīņās.

B. Uzvarētājs. Iegūtie vārti.

83. Uzvarējusi ir komanda, kas spēles laikā, ieskaitot arī spēles pagarinājumus, ja tādi nepieciešami, ieguvusi lielāko vārtu skaitu.

84. Vārti skaitās iegūti, ja ripa pilnīgi pāriet plāksnī, ko ierobežo vārtu līnija, vārtu stabu un vārtu šķērskokšķērskoks. Ja ripa tikai aizskar vārtu līniju, vārti vēl nav iegūti.

85. Ja šis noteikums nav izpildīts, tiesnesis nekādā ziņā nedrīkst vārtus atzīt, lai arī vārtus aizsargājošā komanda, aizkavēdama vārtu iesišanu, būtu spēlējusi neatlauti.

86. Ja, turpretim, vārtus iegūst ar neatlautu spēli, piem. no aizmugures, sperot ar kāju vai tamļidzīgi, tiesnesis šādus vārtus nedrīkst atzīt.

C. Vārtu izvēle.

87. Pirms sacīkstes abu komandu kapteinji tiesneša klātbūtnē izlozē tiesību izvēlēties vārtus. Šo tiesību ieguvušais kapteinis var izvēlēties vārtus, kurus viņa komanda aizsargās pirmajā spēles laikā.

88. Pēc katras spēles laika, resp. pēc 5 minūšu pagarinājuma vārtus maina.

D. Spēles pārtraukums.

89. Spēli pārtrauc tikai tiesneša signāls. (Skat. arī § 97.).

90. Tiesnesis pārtrauc spēli:

- 1) ja ripa iziet no laukuma;
- 2) ja spēlē neatlauti;
- 3) ja ripa aizskar tiesnesi;
- 4) ja iegūti vārti;
- 5) sevišķos gadījumos, piem., ja kāds spēlētājs ievainots, ja vārti izkustināti no vietas, salauzti u. t. t.;
- 6) katram spēles laikam beidzoties un pēc 5 minūšu notecēšanas spēles pagarinājumā.

91. Spēli nepārtrauc, ja kādam spēlētājam salūzt nūja.

E. Spēles iесākšana.

92. Lai ievadītu ripu spēlē, katras komandas viens spēlētājs nostājās viens pret otru ar kreiso plecu pret pretinieka vārtiem; nūju gali gul viens otram parallēli uz ledus 50 cm attālumā viens no otra. Tiesnesis met ripu uz ledus starp abām nūjām un tai acumirklī ar svilpienu paziņo spēles sākumu. Abi spēlētāji nedrīkst savas nūjas izkustināt, pirms ripa nav skārusi ledu.

93. Spēli iesākot tiesnesim jāraugās, lai neviens spēlētājs nebūtu aizmugurē.

94. Jaunam spēles laikam sākoties un pēc katriem iegūtiem vārtiem spēle iesākama no laukuma vidus.

95. Spēles laikā tiesnesis ievada ripu spēlē tieši tajā vietā, kur viņš spēli pārtraucis, izņemot šādus gadījumus:

a) pirmajā spēles laukuma trešdaļā ripu nedrīkst nekādā ziņā ievadīt spēlē vārtu priekšā. Tādos gadījumos ripa raidāma spēlē tādā pat attālumā no vārtiem, bet vismaz 3 metrus sānus no tiem;

b) ja spēli pārtrauc aizmugures dēļ, tad ripa raidāma spēlē tai vietā, no kurās viņa aizmugurē stāvošm spēlētā-

jam piespēlēta, bet ne kur šis spēlētājs stāvējis.

96. Ja ripa iziet no spēles pāri sānu malai, viņa raidāma spēlē 3 m. attālumā (skaitot uz laukuma iekšpusi) no vietas, kur tā pārgājusi apmali. Ja ripa pāriet gala linijai, tad viņa iesviežama spēlē 1,50 m. attālumā no gala linijas, ievērojot to-mēr § 95a. noteikumu, t. i. 3 m. sānus no vārtiem. Ripas iesviešanas momentā, pat ja tas notiek laukuma pirmajā trešdaļā, vārtu tuvumā, aizsargājošās komandas visiem spēlētājiem jāatrodas starp ripu un saviem vārtiem.

V. Neatļauta spēle.

A. Vispārējie noteikumi.

97. Vispārēmēt, tiesnesis var pārtraukt spēli katras klūdas vai neatļautas spēles gadījumā, vienalga, vai klūda jeb pārkāpums bijis apzināts vai nē. Tomēr tiesnesim nav jāpārtrauc spēle kāda ne-nozīmīga pārkāpuma dēļ, ja šo pārkāpumu izdarījusē komanda pateicoties pārtraukumam iegūst kādas priekšrocības. Turpretim, smagu un sodāmu pārkāpumu gadījumos tiesnesim spēle jāpārtrauc, kaut arī

vainīgā komanda ar to gūtu kādu acumirklīgu priekšrocību. Vainīgā komanda jāsoda, lai novērstu pārkāpuma atkārtošanos.

98. Tiesnesim ar vajadzīgo stingribu jāiejaucās spēlē, lai nodrošinātu korrektu un pareizu spēli, bet viņam nav jāaizmirst, ka pārāk bieža iejaukšanās, ja to neprasa vajadzība, traucē spēli un nervozē spēlētājus.

B. Aizmugure.

99. Spēlētājiem vienmēr jācenšas atrasties starp ripu un savas komandas vārtiem. Spēlētājs, kas atrodas ripai priekšā, ir aizmugurē.

100. Aizmugurē stāvošam spēlētājam aizliegts jebkādā veidā nemit dalību spēlē, sist ripu vai kavēt pretinieka kustības un skriešanu, lai cik niecīgs arī nebūtu šāds viņa radītais kaveklis.

101. Aizmugurē stāvošais spēlētājs sodāms arī tad, ja tas necenšas no aizmugures iziet.

102. Apzinīgi aizmugurē stāvošs spēlētājs sodāms.

103. Spēlētājs izbeidz aizmugures stāvokli šādos gadījumos:

1) kad viņš labprātīgi no aizmugures

iziet, netraucējot nevienu pretinieku;

- 2) kad kāds pretinieka spēlētājs aizkar ipu vai ripu aizkar kādu pretinieka spēlētāju;
- 3) kad kāds paša komandas spēlētājs ripu vedot to panāk, vai kad paša komandas spēlētājs, kas tam ripu piespēlējis, nonācis vienā līnijā ar to, bet tikai tad, ja aizmugurē stāvējušais spēlētājs nevienu pretinieku spēlē nav traucējis.

104. Laukuma trešdaļā starp laukuma gala līniju aiz vārtiem un pirmo šķērslīniju neviens spēlētājs, kas aizsargā šos vārtus, nav aizmugurē. Tāpat nav aizmugurē aizsargājošās komandas spēlētājs, kas no sava laukuma trešdaļas seko ripai laukuma vidus daļā tai momentā, kad ripa pāriet šķērslīniju.

105. Laukuma daļā starp vārtu un gala līniju neviens spēlētājs nav aizmugurē.

106. Tiesnesim rūpīgi jāuzmana un jābrīdina tie spēlētāji, kurū paradums, atrodoties aizmugures stāvoklī, nogaidīt, kamēr kāds pretinieka spēlētājs aizkar ripu vai kamēr kāds viņa paša komandas spēlētājs ripu novēd vienā līnijā ar viņu.

C. Rīpas mešana un speršana ar slidām.

107. Spēlētāji var uzķert rīpu ar jebkuru ķermēja daļu, bet viņiem tūliņ jālaiž rīpai nokrist; aizliegts rīpu nest vai virzīt uz priekšu vai atpakaļ kaut kā citādi, kā tikai ar nūju.

108. Rīpas turēšana, nešana, grūšana ar ķermenī vai slidu aizliegta, arī aizsargājošās komandas spēlētājiem, izņemot § 110. paredzēto gadījumu attiecībā uz vārtsargu.

D. Aizliegti stāvokļi.

109. Spēlētājiem, izņemot vārtsargu, aizliegts nogulties uz ledus, apsēsties, nomesties celos vai tīši krist. Pakritušajam spēlētājam tūliņ jācenšās piecelties, pretējā gadījumā tas spēlē nedrīkst piedalīties. Ja spēlētājs, atrodoties vienā no šiem aizliegtājiem stāvokļiem, piedalās spēlē, tad tas izdara pārkāpumu, kas sodāms, ja caur to aizkavē vārtu iegūšanu.

110. Vienīgi vārtsargam tiesība apturēt rīpu jebkura stāvokli un veidā (sēdus, celos, gulot, spert un sviest), ar vienu izņēmumu, ka rīpu nedrīkst sviest no sevis uz priekšu, bet tikai atpakaļ.

E. Grūstīšanās un rupjības.

111. Katra rupjība spēle noliegta. Seviški nedrīkst grūstīties (skat. § 113.), kerties pie kājām, ap kaklu, spert ar slidām vai vicināt nūju sev apkārt, grūst pretinieku ar roku, turēt vai kavēt.

112. Seviški aizliegts grūst vārtsargu, kad tas aizsargā savus vārtus; tādā ceļā iegūtie vārti nav nemami vērā, ja tikai vārtsargs nav bijis no saviem vārtiem vairāk kā 1,50 m attālu.

113. Savus vārtus aizsargājošam spēlētājam tomēr atlauts ar ķermenī kavēt pretinieka gaŗāmiešanu, bet nekādā ziņā nelietojoj nūju. Šāda pretinieka kavēšana ar ķermenī atlauta aizsargājošai komandai tikai viņas laukuma trešdaļā un vismaz 1,50 m attālu no laukuma apmales.

F. Citi pārkāpumi.

114. Aizliegts spēlēt neatļautiem panēmieniem un rupji, strīdēties ar tiesnesi vai citām sacīkstes amatpersonām, ar skatītājiem vai citiem spēlētājiem; aizliegts celt nūju augstāk par plecu un sviest to uz ledus, kā arī kaut kādā veidā kavēt spēlētāju, kas nav pie rīpas.

115. Visus šos pārkāpumus var sodīt.

Vini jāsoda visos gadījumos, kur tie aizkavē vārtu iegūšanu.

116. Ja tiesnesis atrod, ka kāds vārtus aizsargājošās komandas spēlētājs ar nodomu izdara kādu sīku pārkāpumu, lai kritisķi brīdi spēli apturētu, tad tiesnesim tas nav jāievēro, bet sods vainigajam spēlētājam jāuzliek nākošajā pārtraukumā.

VI. Sodi.

A. Sodu veids.

117. Pārtraucot spēli, tiesnesis var katru spēlētāju par izdarīto pārkāpumu uz ilgāku vai īsāku laiku izslēgt no spēles, pie kam izslēgtā spēlētāja vietā soda laikā nevar stāties rezerves spēlētājs.

118. Citus sodus, kā piem. brīvositienus, vārtu skaitu paaugstināšanu u. taml., tiesnesis nevar uzlikt.

119. Vispār pieņemts, ka tiesnesis vispirms izteic brīdinājumu un tikai pēc tam uzliek sodu.

120. Tiesnesim jāsoda ar vajadzīgo stingribu, lai panāktu labu spēli bez apzinātiem pārkāpumiem. Viņam tomēr jāizvairās pielietot pārāk stigrus sodus.

B. Sodu pielietošana.

121. Ja pēc tiesneša ieskatiem kāds

spēlētājs izdarījis sodāmu pārkāpumu, tad viņš spēli pārtrauc un pazīno kā spēlētājam, tā soda laika tiesnesīm uzliktā soda laika ilgumu.

122. Sodītam spēlētājam tūliņ jāatstāj laukums un jāapģērbj citas krāsas apģērbs, lai to nesajauktu ar aktīvajiem spēlētājiem.

123. Soda laiks skaitās no tā momenta, kad pēc pārtraukuma spēle atkal sākūsies un sodītais spēlētājs pieteicies pie soda laiku tiesneša.

124. Visus spēles pārtraukumus ierēķina soda laikā, tā kā sods jāizcieš tikai pašu faktisko spēles laiku.

125. Tiklīdz soda laiks beidzies, sodītais spēlētājs (bet ne rezerves spēlētājs viņa vietā) var atkal ieņemt savu vietu, pie kam spēle nav jāpārtrauc. Soda laiku tiesnesim jāpaziņo spēlētājam par viņa soda laika notecešanu.

126. Ja soda laikā iekrīt spēles starp-brīdis, tad sodītais spēlētājs beidz izciest sodu nākošā spēles periodā. Ja sods, turpretim, uzliktas spēles beigās, tad nākošā sacikstē viņa neizciestais soda laiks nav pārnesams.

C. Sod u i l g u m s u n v i n a n o t e i k -
š a n a.

127. Tiesnesis soda ilgumus noteic viens pats, vienu, divas, trīs, piecas minūtes vai pat visu spēles laiku, ja pārkāpums bijis sevišķi smags, piemēram, pretinieka tīša ievainošana, sitiens tiesnesim u. t. t.

128. Sodu uzliekot tiesnesis nem vērā pārkāpuma smagumu, atkārtojumus, iespādu uz sacīkstes iznākumu u. t. t.

129. Noteiktas sodu normas nav iespējams uzstādīt. Noteikumi var dot tiesnesim šai ziņā tikai zināmus norādījumus, pie kuriem viņš nav spiests pieturēties, jo savos spriedumos tiesnesis ir patstāvīgs.

130. Zemāk pievesti daži sodi, kas var noderēt tiesnešiem par pamatu sodus uzliekot. Šīm sodu normām tā priekšrocība, ka viņām piemērojoties starptautiskie tiesneši pielietos sodos vienādu stingribu.

V i e n a m i n ī t e :

1) katram spēlētājam, izņemot vārtsargu, kas met ripu ar roku;

2) spēlētājam, kas ripu tīši atgrūž ar roku vai slidu;

3) spēlētājam, kas ripu tura pie apmales vai citā vietā ar roku, kāju vai kermenī;

4) vārtsargam, kas sit pretiniekam, vai aizliek tam kāju;

5) spēlētājam, kas tīši stāv aizmugurē;

6) spēlētājam, kas aiztura pretinieku ar nūjas palīdzību.

D i v a s m i n ī t e s :

1) spēlētājam, kas aizliek pretiniekam kāju;

2) spēlētājam, kas tīši nomet savu nūju;

3) spēlētājam, kas izsit pretiniekam nūju no rokām;

4) spēlētājam, kas tīši stāv aizmugurē (atkārtoti);

5) spēlētājam, kas grūž pretinieku (izņemot savu laukuma trešdaļu);

6) spēlētājam, kas cel nūju augstāki par plecu;

7) spēlētājam, kas strīdas ar tiesnesi;

8) spēlētājam, kas atkārtoti aiztura pretinieku ar nūjas palīdzību;

9) spēlētājam, kas strīdas ar skatītājiem;

10) spēlētājam, kas pārkāpi spēlētāju apmainīšanas noteikumus.

T r ī s m i n ī t e s :

1) spēlētājam, kas pretinieku grūžot lieto nūju;

0308069294

2) spēlētājam, kas tīši aizliek pretiniekam kāju;

3) spēlētājam, kas sviež ar nūju, lai aizkavētu vārtu iesišanu.

Piecas minūtes:

1) spēlētājam, kas apvaino sacikstes vadītājus;

2) spēlētājam, kas lieto apvainojošus izteicenus;

3) spēlētājam, kas sper pretiniekam ar slidām;

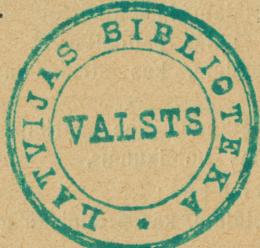
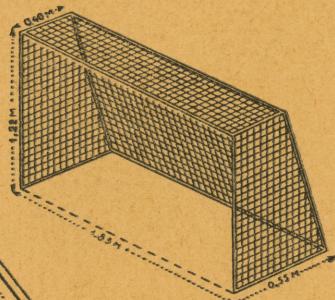
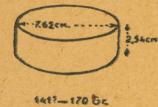
4) spēlētājam, kas iesit pretiniekam ar nūju pa galvu.

Desmit minūtes:

1) spēlētājam, kas tīši ievaino pretinieku;

2) spēlētājam, kas uzbrūk sacikstes vadītājiem;

3) spēlētājam, kas iesit pretiniekam ar nūjas galu.

Nº 2. VĀRTINº 4. RIPA.Nº 3. NŪJA.

Cena 25 sant.

17 FEB. 1933